

Scrivere

Il foglio è ancora bianco.
la finestra e lo specchio
si scambiano
il giglio geometrico del vuoto. gli scoiattoli
nella sera del vicino bosco di cerro
sono scarabocchi neri. il foglio è bianco

SCRIERE

Foaia este încă albă
Fereastra și oglinda
își schimbă crinul geometric al vidului
Veverițele ,seara ,pe lemnul de stejar din
apropiere,
par a fi niște mângălituri negre.
Dar foaia este albă !

Canzone veloce e triste

tutto è
una foglia d'autunno

anche il vento
che fa cadere
le foglie d'autunno

anche le rocce
su cui cadono
le foglie d'autunno

anche voi che
nelle vostre tristi canzoni citate
le foglie d'autunno

solo aspettate.

CÂNTEC RAPID ȘI TRIST

totul este precum
o frunză de toamnă

chiar și vântul
te face să cazi ca o frunza
de toamna

chiar și stâncile
pe care cad
frunze de toamna

chiar și voi ,cum
în cântecele voastre triste ,
citate precum frunze de toamna...
doar așteptați!

Bosco

dello stesso genere il mio cuore e il fiore
dell'altea
dello stesso genere il mio cuore e l'ape del
miele
dello stesso genere il mio cuore e il gruccione
verde
dello stesso genere il mio cuore e il gheppio
roccia
(la tua assenza è un bosco)
in cui il mio cuore diventa preda di se stesso.

PĂDURE

De același fel este inima mea și a florii altee,
de același fel este inima mea și a albinei
care face miere,
de același fel este inima mea și a stâncii
veșnice
(Absența ta este o pădure)
În care inima mea devine pradă ei însăși.)

Lego il fiume a una roccia e corro
lego la nuvola a un palo del telegrafo e corro
lego il vento a un cipresso e corro
lego l'onda a una nave arenata e corro
dietro al segreto
verso cui correvano
il fiume, la nuvola, il vento e l'onda.

Leg râul de o stâncă și fug
Leg norul de un stâlp de telegraf și fug
Leg vântul de un chiparos și fug
Leg valul de o navă blocată și fug
în spatele secretului
spre care alergau
râul, norul, vântul și valul.

Amore

Prendetemi nella vostra linfa, alberi
prendetemi nella vostra acqua, nuvole
prendetemi nel vostro canto, usignoli
mi sono sciolto d'amore
prendimi nel tuo sangue, amore mio
nei tuoi polmoni
nelle tue ossa
prendimi in te, datti in me.

Dragoste

Luați-mă în seva voastră, copacilor
Luați-mă în apa voastră, norilor
Luați-mă în cântecul vostru , privighetoarelor
Căci m-am topit de iubire.
Ia-mă în sângele tău, iubirea mea
în plămâniile tăi ,în oasele tale.
Ia-mă în tine, dăruiește-te pe tine, în mine.

Poeta

Cos'è il tuo giorno?

– Agitare il vento della lingua.

Cos'è la tua notte?

– Calmare un cigno selvatico tra le parole.

Poet

Ce este ziua ta?

- Scuturarea vântului limbii.

Ce este noaptea ta?

- Calmarea unei lebede sălbatice, între cuvinte.

Brivido

È l'inizio della serata –
tra un fiore di aster che si chiude
e un fiore di alisso che si apre
il mio cuore si contrae
e si decontrae.

Fior

E începutul serii -
între o floare de aster care se închide
și o floare de alyssus care se deschide
inima mi se contractă
și se descontractă.

Sveglia

Alba e nebbia.

I gemiti della nostra ultima notte
salgono e scendono ancora
tra l'inizio del pino
e la fine dell'abete.

Trezirea

Zori și ceață.

Gemetele ultimei noastre nopți
se ridică și coboară încă
între începutul pinului
și capătul bradului.

Cerchio

I tuoi capelli iniziano l'acqua
che inizia il nord
che inizia l'abete
che inizia la bozza
che inizia la notte
che inizia i tuoi capelli.

Cerc

Părul tău începe de la apă
care începe spre nord
care începe de la bradul,
care începe idea
care începe în noapte
acolo unde a început să crească parul

Con ciò che è attaccato alla rosa
dalla polvere delle ali di una farfalla
scenderà ,
e con ciò che è attaccato alla farfalla
dalla polvere del polline di una rosa
volerà ,
domani, dopo la mia morte,
la polvere delle mie ossa.

Cu ceea ce este prins de trandafir
din praful aripilor unui fluture
va coborî.
Cu ceea ce este prins de fluture
din praful polenului unui trandafir,
a zbura mâine, după moartea mea...
praful oaselor mele.

Traducere in limba romenă
Daniela Forcoș

Poesie di

B.Theo Di Giovanni

Traduzione di : Rami Youness (Amarji) poeta
e traduttore siriano.

بلا عنوان

Come gli occhi di un lupo annuso il magma delle stelle, ti sento come una lieve discesa silenziosa, e come il sorgere di passi che si dirigono sulla vetta per acquietarsi nella tana. Ti sento, tra il gioco di luci che richiama la voce del cielo. Sono sangue di lupo, fedele nel gene...e t'aspetto, e questa attesa genera rari distillati da bere tra il soffio della vita ed il cantico delle foglie autunnali.

كعيني ذئبٍ أتشربُ صُهارةَ النُّجومِ، أسمعُك
مثلَ نزولِ صامتٍ خفيفٍ، مثلَ صعودٍ في
مَولجِ جبليّ. أسمعُك أخفَّ ممَّا يُسمعُ نزولُ
شعاعٍ، أهيّفُ ممَّا يُسمعُ صعودُ غيمةٍ. أنا دمُ
الذئبِ أشمُّ مَقدَمَكِ... وأنتظرُك، ومن انتظاري
يسيلُ مقطرٌ لا صنو له، بين نهيجِ أنفاسِ
الرَّبيعِ ونهيتِ أوراقِ الخريفِ، شُرْبَةً لمن
يشتهي.

. Silenzi e argomenti discussi senza voce.

Tu fai accendere le catene e infiammare le mie ali,
io non mi brucio e sento
Il possesso della sagoma della libertà.
Tra due ripide falesie c'è una distesa di muti argomenti e decido di planare perché è il silenzio che voglio, quello simile al mondo del mio spirito.
Temo vocali e consonanti, verbi e predicati,
Amo tutte le parole della natura che finalmente sta conquistando il mondo.

صمتٌ ومُطارحاتٌ بلا صوت

تُشعلين السَّلاسل وتُلهبين أجنحتي،
لا أحترقُ، بل مَلِكًا على كلِّ طَلْقٍ مجنَّحٍ
أصير.
بين منحدرين شاهقين منبسطٌ من مُطارحاتٍ
صامتةٍ أنزلق إليه، لأنَّه الصَّمْتُ الذي أَشْتَهِي،
الصَّمْتُ الذي هو ظاهري وباطني.
أخافُ الصَّوائتَ والصَّوامتَ، الأفعالَ
والأسماءَ، المصادِرَ والمُسْنَداتَ، وأحبُّ كلَّ
كلماتِ الطَّبِيعَةِ التي، ختامًا، ستغزو العالم.

Ti regalerò il viaggio del silenzio, una meta lontana da ogni parola in divenire.
Ti porterò nel vuoto assoluto, dove la paura sarà ingoiata dal coraggio, ti porterò nel punto della dimora dell'Amore, e non ci saranno linguaggi e schemi filosofici. Ti porterò dove la corsa non ha più senso, e vedrai che Amare non ha bisogno di successioni di parole.
Verso il vuoto, dove il sentire sarà sulla essenza della percezione.
Ti regalo una parte di silenzio perché tu possa capire che nulla inizia e nulla finisce, ma ciò che È, è stato da sempre.

بلا عنوان

سأهديك أسفارَ الصَّمْتِ، وَجْهَاتٍ بَعِيدَةً عَنِ
كُلِّ كَلِمَةٍ فِي طُورِ الْإِشْتِقَاقِ.
سَأَحْمَلُكَ إِلَى الْفِرَاقِ الْمَطْلُوقِ، حَيْثُ تَبْتَلَعُ
السَّكِينَةَ الْخَوْفَ، وَأَبْلُغُ بِكَ بَيْتَ الْحُبِّ، حَيْثُ
لَا لُغَاتٌ وَلَا صَيَغٌ فَلَسْفِيَّةٌ. سَأَحْمَلُكَ إِلَى حَيْثُ
تَفْقَدُ الدَّوْرَةَ مَعْنَاهَا، وَسَتَرِينَ أَنَّ الْحُبَّ غَنِيٌّ
عَنِ تَعَاقُبِ الْكَلِمَاتِ.
إِلَى الْفِرَاقِ، حَيْثُ يَعْلُو الشُّعُورُ جَوْهَرَ
الْإِدْرَاكِ.
سَأَهْدِيكَ جِزْءًا مِنَ الصَّمْتِ عَنَّكَ تَفْهَمِينَ أَنَّ لَا
شَيْءَ يَبْدَأُ وَلَا شَيْءٌ يَنْتَهِي، وَأَنَّ مَا يَكُونُ،
كَأَنَّكَ كَانَتْ عَلَى الدَّوَامِ.

Tao'ma

Tu hai lavato i miei giorni con il sale della vita,
hai atteso con me la soluzione arrivata dal cielo.
Forse andrai lontano, ma legherò il mio costato
alla tua mano, salirò sui treni per rivederti ancora.
Nelle notti dove sarà assillante la tua assenza
bacerò la luce della luna, e tu toccando i suoi
raggi percepirai la mia bocca.
Ti chiedo perdono per non darti ciò che vorrei, ma
quel poco è il frutto che nasce da un cuore a tratti
sbiadito, che ritrova colore dai tuoi occhi.

وَهَقُّ

ذررت في ملح كل شيء حي، وانتظرت معي
كل ذرة أن تدوب.
أنتائين؟ إذن، سأربط ضلوعي إلى ضلوعك
بوهق، سأركب إليك المراكب والقطارات.
وفي الليالي آناء تعوي علي ذنبه غيابك،
سأقبل نور القمر، حتى إذا لمست منه شعاعاً
أحسست فمي.
أستفحك قليل ما أعطيت لك، ولكن ذلك
القليل هو الثمرة التي صيغت من قلب
شاحب، ولن تتخذ لوناً إلا من عينيك.

Lasciami questa parte di sorriso silente perché possa unire il mio, lascia che il respiro si posi su l'occhio che non vedo per scendere sulle labbra che osservo.

Lascia che ti guardi senza la presenza di inutili vocaboli e ti dica in silenzio quella parola che la tua pelle non ha mai sentito...

Ti guardo e nel pensiero ti cingo con le mie braccia dove potrai scivolare senza timore.

بلا عنوان

اتركي لي شطرًا من ابتسامتك أدمجُه في
ابتسامتي، اتركي أنفاسك تحطُّ على العين
التي لا أرى، تنزلقُ إلى الشِّفاه التي لا أبصر.
دعيني أنظر إليك بلا كلماتٍ جُفَاءٍ، وأهمسُ
إليكِ بصمتٍ تلك الكلمةَ التي لم تسمعها
بشرتكِ قَطُّ...
أنظرُ إليك وفي دخيلتي آخذك بين ذراعيَّ
صعيدًا طيبًا زَلْفًا.

. Il bacio del miglio verde

Ti incontrai tra sterpaglie di miglio,
affamato di parole,
e senza dirci nulla
avvicinammo le labbra pudiche e tremanti.
Respiri pungenti,
Esclamazione di occhi,
Tra il mio ed il tuo sospiro passava il miglio
verde.
Linguaggi aggrovigliati tra mistici sapori,
Un solo bacio nel miglio verde.

قُبلةُ المدى الأخضر

التقيك بين أجماتِ المدى،
متعطِّشًا إلى الكلمات،
ودون أن نقول شيئًا
تتدانى شفاهاً حَيَّةً مرتعشةً.
أنفاسٌ لاسعةٌ،
عيونٌ متنهِّدةٌ،
وبين التَّنْهيدةِ منكِ والتَّنْهيدةِ مِنِّي يتنَهَّدُ مدىُّ
أخضر.
أَوْحَدُ إِلَيْكَ إِحْذَةَ الصُّوفِيِّ، تَوْحَذِينَ إِلَيَّ،
في قُبلةِ المدى الأخضر.

Sono un analfabeta, non so come si scrive una lettera di addio, nella memoria non esistono scivoli, né scale in discesa verso l'oblio. La sera accendo una lampada ad olio per toccare le ombre riflesse. L'equa distanza di corpi è solo fantasia del tempo, le acque si possono contenere nelle bottiglie senza cambiare formula. Tra me, che imparo ogni giorno dai sassi della strada, e te, imperturbabile alla ascetica memoria, c'è una sola differenza di forma, non ho mai portato un filo di ciglia sulla vetta del pianto, bisogna conoscere la grammatica del pericardio, prima di scrivere sul cuore, e la metrica della coscienza, utile per comporre un poema di sintonie amorose.

بلا عنوان

أَمِّيُّ أَنَا، لَا أَعْرِفُ كَيْفَ أَكْتُبُ رِسَالَةَ وَدَاعٍ،
وَلَيْسَ فِي ذَاكِرْتِي مَرَّالِقُ، وَلَا أَدْرَاجُ، تَنْزَلُ
بِي إِلَى النَّسِيَانِ.

فِي الْمَسَاءِ أَضِيءُ مَصْبَاحَ زَيْتٍ لِأَصْفَاحِ
الظَّلَالِ الْمُنْعَكِسَةِ. مَا الْمَسَافَةُ بَيْنَ جَسْمَيْنِ غَيْرِ
وَهُمُ الزَّمَنِ، وَالْمَاءُ بِتَغْيِيرِ الْإِنَاءِ لَا تَتَغَيَّرُ
صَيْغَتُهُ.

بَيْنِي، أَنَا الَّذِي أَتَعَلَّمُ كُلَّ يَوْمٍ مِنْ حَصَى
الطَّرِيقِ، وَبَيْنَكَ، أَنْتِ الْهَادِئَةُ فِي زُهْدِ
ذَاكِرَتِكَ، اخْتِلَافٌ شَكْلِيٌّ وَاحِدٌ. لَمْ أَصْطَفِ قَطُّ
لُغَةً عَلَى لُغَةِ الدُّمُوعِ. عَلَى الْمَرْءِ أَنْ يَعْرِفَ
قَوَاعِدَ لُغَةِ الشَّعَافِ، قَبْلَ أَنْ يَكْتُبَ عَنِ الْقَلْبِ،
وَعَلَّمَ عَرُوضِ الْقَلْبِ، قَبْلَ أَنْ يَنْظُمَ قَصِيدَةَ
حُبِّ.

Bartolomeo-Theo de Giovanni, poeta italiano nato a Palermo nel 1975, ha pubblicato sei raccolte di poesie tradotte in alcune lingue.

Vincitore di numerosi premi, tra cui: il Premio Alighieri e il Premio Giacomo Leopardi.

**** Amarji, poeta e traduttore dalla Siria.**

بارتولوميو-ثيو دي جوفاني، شاعرٌ إيطاليٌّ

من مواليد باليرمو 1975، صدرت له ستُّ مجاميع شعريّة وثُرِجمت قصائده إلى العديد من اللّغات، وهو من مؤسّسي حركة "ريشة لألدا مريني"، التزم مع بنات الشّاعرة، منذ وفاتها، بحماية تراثها التّقافيّ. حاصلٌ على العديد من الجوائز، منها: جائزة أليغبييري، وجائزة جاكومو ليوباردي.

**** أمارجي، شاعرٌ ومترجمٌ من سوريا.**

